

אֲצַבְעוּ בְּדָם וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לְפָנָי ה' אֵת פְּנֵי פְרֻכַת הַקֹּדֶשׁ. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְפָנָי ה' אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹּךְ אֶל
יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד" (ויקרא ד' ה"ז).

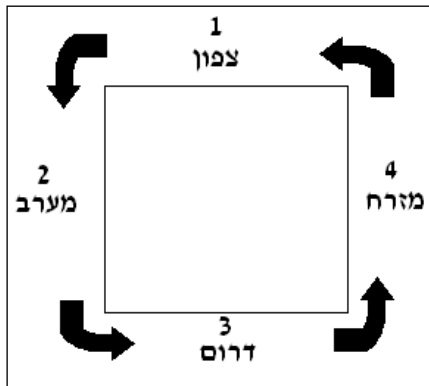
ומתוך כך שנאמר בעניין מתנות הדם שעל המזבח, "וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת
מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְפָנָי ה'", למדו, שדווקא המזבח לפני ה', ולא הכהן, שהכהן היה
חוצה למזבח.

ומאחר שלא נאמר בפרשה זו יציאה בין הזאות שכנגד הפרוכת לבין מתנות שעל מזבח
הזהב, למדנו, שכל עבודות הדם היו באותו מקום, ואם כן, **בשעה שהיה מזה כנגד
הפרוכת, גם כן היה חוצה למזבח הזהב.** וכך היתה עבודת פר העלם דבר של ציבור.
[שלא כהזאות שכנגד הפרוכת מדם פר ושעיר של יום הכפורים].

אופן הקפת דבר כמאמר רמי בר יחזקאל

מבואר בכתוב, שהים שעשה שלמה^א היה "עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה פְּנִים צְפוֹנָה
וְשְׁלוֹשָׁה פְּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנִים נֶגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פְּנִים מְזֻרְחָה וְהָיָה עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל
אֲחֵרֵיהֶם בְּיָתֶה" (דה"י ב' ד' ד').

ומכאן למד רמי בר יחזקאל, שכשם שהכתוב מונה את הבקר בסדר הזה, (א) צפון, (ב)
מערב, (ג) דרום, (ד) מזרח, שהיא הליכה לצד ימין תמיד, [שהעומד מול הצפון כדי המערב
לימינו וכן כולם], כך תמיד הבא להקיף איזה דבר יקיפנו **לצד ימינו**.

^א גיגית גדולה עשויה כדמות הים ובדה"י נאמר, שהיו הכהנים רוחצים שם לטבול מטומאתן, וארז"ל שלא היו המים
שאובים, כי רגלי הבקרים שעמדו תחתיו היו נקובים וחלולים, ודרך בם בא המים מן המעין. [מצודת דוד].